

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

březen 2017

11. ročník / 3. číslo



Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navratte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování. Jímá ho lítost nad každým zlem.

(Jl 2, 13)

Modlitba, rozmluva s Bohem, je největší dobro

Znamená totiž společenství a jednotu s Bohem. A jako září tělesné oči, hledí-li do světla, tak i duše upřená na Boha září jeho nevýslovným světlem. Nemluvím ovšem o modlitbě vázané na vnějšek, ale o té, jež vychází ze srdce; jež se neomezuje na určitou dobu nebo hodinu, ale děje se bez ustání, ve dne v noci.

Nestačí se totiž soustředit na Boha pouze tehdy, kdy se oddáváme modlitbě. Také když jsme zaměstnáni jakýmkoli povinnostmi, ať už je to péče o chudé či jiné starosti anebo užitečné dobročinné dílo, je třeba dát se pronikat touhou po Bohu a myšlenkou na něj. Neboť všechno, co Boží láska ochutí jako sůl, se pak stane tím nejlahodnějším pokrmem pro Vládce veškerenstva. Věnujeme-li Bohu co nejvíce času, můžeme se neustále po celý život těšit z užitku, který z toho plyne.

Modlitba je světlem duše, je pravým poznáním Boha a prostřednicí mezi Bohem a lidmi. Duše se jí pozvedá až vzhůru do nebes, s nevýslovnou láskou objímá Pána a jako dítě volající s pláčem po matce touží po nebeském mléku. Vyslovuje svá nejvlastnější přání a dostává dary, které přesahují vše viditelné a přirozené.

Modlitba je naším ctihodným prostředníkem u Boha, dodává srdci odvahy, upokojuje duši. Ale mluvím-li o modlitbě, nedomnívej se, že jde o slova. Modlitba je touha po Bohu, je to nevýslovná láska, která nepochází z lidí, ale má původ v božské milosti. Apoštol o ní říká: Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit.

Daruje-li Pán někomu takovouto modlitbu, je to bohatství, o něž jej nikdo nemůže připravit; nebeský pokrm, který sytí duši. Okusil-li jej kdo, navždycky bude toužit po Pánu, jako by jeho srdce zachvátil prudký oheň.

Když se chceš takto začít modlit, vymaluj svůj domov mírností a pokorou, osvětli jej světlem spravedlnosti a dobrými skutky jej vyzdob jako ryzím zlatem. Namísto mramoru a mozaiky jej okrášli vírou a velkodušností. A když to všechno zastřešíš modlitbou, bude stavba domu hotová. Takže Pán bude mít přichystaný dokonalý příbytek a ty ho přijmeš jako ve skvostném královském paláci.

1. března 2017



Milé sestry, drazí bratři, drahé sestry, milí bratři,
vážené spolufarnice, vážení spolufarníci
i všichni ostatní čtenáři,

tato rubrika nazvaná Okénko je v Křížovatce nová a já byl požádán, abych to Okénko otevřel. Do budoucna by v něm mělo být... Co vlastně? Různá oznámení, co se kdy bude konat i co se konalo, v Křížovatce už máme. Zde může být cokoli, nač není rubrika, řekněme střípky informací či krátká zamyšlení, vážně i nevážně; zkuste mi napsat (např. e-mail), co byste chtěli...

Na farním shromáždění 27. listopadu 2016 jsme zvolili novou farní radu a 13. prosince jsem byl ostatními zvolen jejím předsedou. Jsem tedy předseda elekt (zvolený). Snad se nemusím blíže představovat, známe se z bohoslužeb a v prosinci 2014 vyšel v Křížovatce se mnou rozhovor.

Dnes (kdy tato Křížovatka vychází) je Popeleční středa, která letos po 11 letech připadá opět na středu 1. března (pamětníci si možná vzpomenou na stejnou situaci v letech 1911, 1922, 1933, 1995 či 2006, a všichni se můžeme těšit na roky 2028, 2090, 2147 ad.). To však není na Popeleční středě, která je každoročně 46 dní před Velikonoční nedělí, nejdůležitější. Dnešním den začíná postní doba, v níž se připravujeme na Velikonoce, oslavu zmrtvýchvstání Ježíše Krista. „Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista“, tak vyznáváme v Krédu. Půst je příležitostí, abychom si uvědomili, že je naším Pánem nejen „in rebus spiritualibus“ (ve věcech duchovních – tak věříme), ale také „in rebus materialibus“ (ve věcech hmotných – i našeho těla/tělesnosti). Abychom nejen vzdorovali pochybnostem ve víře v hlavě (při diskusích), ale občas také přemáhali kručení hladu v břiše (s pomocí Boží).

Co je to ale ten půst? Popeleční středa je jedním ze dnů, kdy (římsko)katolická církev ukládá (nařizuje) tzv. „přísný půst“, jímž se rozumí půst od masa spojený s postem újmy. Stát se na jeden den vegetariánem a jen jednou za den se úplně nasytit. Celý den uzobávat po troškách laskominy do polosyta a večer se ve vegetariánské jídelně Dhaba Beas během happy hour nadlábnout k prasknutí? Nechme nyní stranou, je-li pro starokatolíky závazný římský katechismus, ale zamysleme se, jak postní dobu opravdu prožít. Možná ono

Okénko předsedy farní rady

zastavení se a zamyšlení se bude obtížnější než zajít do Loving Hutu (veganské restaurace). Zkusme to. Abychom se na Velikonoce připravili duchovně i tělesně, aby byl Ježíš naším Pánem „in rebus utraque“ (ve věcech obojích), nad celým naším životem.

Jiří J. Šulc

předseda farní rady Farní obce Starokatolické církve v Praze

e-mail: jirka.sk@seznam.cz



Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

- Neděle 10⁰⁰** – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 10³⁰ – eucharistická slavnost v katedrálním chrámu sv. Vavřince
Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost kolem stolu v Communiu

Kalendárium

1. března od 18:00 je Popeleční středa, takže se společně sejdem na bohoslužbě v rotundě Nalezení sv. Kříže, při které budeme žehnán popel a udělovat popelec.

3. března od 17:00 budeme v rotundě Nalezení sv. Kříže ke kající bohoslužbě. V ten den se tedy nebude konat bohoslužba kolem stolu v Communiu.

4. března od 17:00 bude opět v rotundě Nalezení sv. Kříže bohoslužba s dětským programem, který bude probíhat v Communiu.

5. března od 17:00 se v Communiu bude konat Modlitební večer.

8. března od 17:30 se v Communiu bude konat další povídání nazvané Starokatolický seminář. Zde se máte možnost dozvědět něco blíže o teologii a starokatolické víře.

20. března od 18:00 bychom rádi do Communia opět pozvali zajímavého hosta. Jeho jméno zkusíme v nejbližší době zveřejnit na našich stránkách praha.starokatolici.cz

28. března od 18:00 si do rotundy na bohoslužbu pozveme dalšího ekumenického hosta, aby nám posloužil Božím slovem. Tentokrát to bude Dan Drápal, emeritní senior Církve Křesťanské společenství. Po bohoslužbě s ním opět bude následovat beseda v Communiu.

15. března od 13:00 do 18:00 nabízíme rodičům možnost pohlídání jejich ratolestí, aby si mohli zařídit, co potřebují v klidu. V případě zájmu prosím kontaktujte sestru Moniku na mailu madlova@starokatolici.cz.

Kalendář farní obce

Udalo se

20. února od 18:00 jsme do Communia opět pozvali zajímavého hosta. Tentokrát byl hostem Jan Spousta, teolog, matematik a sociolog a také šéfredaktor Getseman. Povídali jsme si o možných pohledech do budoucnosti a jejím plánování z různých pohledů. Povídání to bylo velmi zajímavé a probouzelo to v besedujících velké otázky. Věříme, že p. Spoustu k nám ještě někdy na povídání pozveme s dalším zajímavým tématem.



Narozeniny v březnu slaví:

Mikoláš Anzari, Mgr. Milena Bílková, Věra Boldišová, Mikuláš Jan Bradáček,
Ondřej Hroznata Doubek, Jaroslava Dudková, Kateřina Havlová,
doc. RNDR. Karel Holada, Petr Jakubiček, Marek Kolín, Antonín Komárek,
Adam Marek Koniuk, Jiří Konvalina, Adéla Konvalinová,
JUDr. Květoslav Krejčí, Patrik Kudela, Miroslav Kuhn, Mgr. Martin Marcinko,
JUDr. Tomáš Matoušek, Igor Osvald, Jan Pěč, Petr Peták, Jindřich Petr Schermer,
JUDr. Klára Alžběta Samková, Naomi Patricie Waloszková.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1. 3. – Popeleční středa

Jl 2,1-2.12-17 (Iz 58,1-12)

Ž 51

2K 5,20b-6,10

Mt 6,1-6.16-21

Ježíš přichází, dotýká se našeho srdce a říká: I když sám nejsi schopen překonat vzdálenost, která tě dělí od Boha a od druhých lidí, já ti pomohu. Můj kříž, má bolest, má smrt, to že jsem se kvůli tobě stal stejně malým a bezvýznamným jako ty, je tvoji šancí. Věř mi a pojď za mnou. Pokání není jen pláč nad tím, co jsi zkazil. To by bylo málo. Je to změna smýšlení a nová životní orientace. Protože jen ten, kdo se dokáže otevřít novým skutečnostem, má naději. To nám říká popeleční kříž, kterým poznamenáme svá čela.

V německy mluvících zemích je postní doba občas provázena akcí „40 DNÍ BEZ...“ a místo teček si každý doplní věc nebo činnost, bez níž se po tuto dobu chce obejít. Možná by bylo dobré zkusit „40 DNÍ S...“ – třeba „40 DNÍ VÍC S BOHEM A LIDMI“. Čtyřicet dní dávat ve svém životě víc prostoru Bohu a druhým lidem. Zkusit napravit své vztahy s Bohem a lidmi, vyjádřit Jemu i jim svou lásku a blízkost.

5. 3. – 1. neděle postní

Gn 2,15-17;3,1-17

Ž 32

Ř 5,12-19

Mt 4,1-11

Jak první čtení o pokušení prvních lidí, tak evangelium, mluvící o pokušení Ježíše, jasně říká, že to, co nabízí pokušitel, je vždy nějakým způsobem podvod. Pokušení je vždycky nějakou lstí. Nejsme lákáni zpravidla k tomu, abychom udělali vyložené zlo. Naopak, pokušení nabízí "ovoce vábné na pohled", nabízí věci na první pohled ušlechtilé, jakými by byla proměna kamení v chleby. A přece je to podvod, protože pokušení nenabízí nic, co by člověka vedlo k Bohu. V prvé knize Mojžíšově končí celá scéna s pokušením drasticky, přerušením důvěrného vztahu člověka k Bohu, tedy vyhnáním z ráje. V evangeliu naopak Ježíš, který odmítá pokušení rázně a důsledně, se tímto odmítnutím ocitá v blízkosti Boží, v blízkosti Otce. Písmo to opisuje slovy: "Přišli andělé a sloužili mu".

12. 3. – 2. neděle postní

Gn 12,1-4a

Ž 121

Ř 4,1-5.13-17

Mt 17,1-9 (J 3,1-17)

Matoušova zpráva o proměnění na hoře je svědectvím víry, která vzpomíná. V tomto podání je vedle jedinečné události, dosvědčené všemi synoptiky, zahuštěna zkušenost apoštolů, jak se jim jejich Mistr a Pán jevil stále v novém světle. Už během styku s ním ho poznávali stále víc, nejplněji ho však poznali až po jeho vzkříšení. Je to i naše zkušenost: postupně se nám mnoho věcí ujasňuje, ale ty hlavní stránky Kristova díla se objasní tehdy, když se vyřeší náš vztah k němu. Jak k tomu dochází? Tenkrát se to stalo v ústraní na vysoké hoře.

Pro apoštoly ta událost vrcholí Ježíšovým slovem: Vstaňte a nebojte se! Tato slova v nich zůstanou, až zjevení pomine. Od této chvíle vidí a mají vidět samotného Ježíše, už beze slávy, jdoucího k Jeruzalému. O proměnění na hoře zatím nemají nikomu říkat, dokud sami nepochopí souvislost Kristovy slávy a oběti, ponížení a povýšení Božího Syna. Ani církev nemůže nabídnout víc, než upozornit na hlas z nebe, který volá k poslušnosti Božího Syna a k jeho Slovu. Vstaňte a nebojte se!

19. 3. – 3. neděle postní

Ex 17,1-7

Ž 95

Ř 5,1-11

J 4,5-42

Dej mi svou vodu, říká Ježíš Samařance. Odevzdej mi svůj život, svěř mi své touhy, své žádosti. Chci se napít z toho, co ty piješ každý den. Chci s tebou sdílet ostudu, kterou neseš ve svém životě. Tvé trápení je mým trápením, tvá bolest je mou bolestí, tvůj hřích je mým hřichem. Nalož to všechno na můj kříž.

Svatý Augustin říká: Ježíš nechtěl vodu, chtěl její víru. Ježíš ví, že jí nemusí pravou vodu dávat, nýbrž že dar víry už je do ní vložen skrze Ducha svatého. Tento dar, po kterém žena tak touží, může být jen vynesena z hlubin její duše do jejího vědomí. V hloubi její duše je studna, ze které má čerpat vodu Ducha svatého, živou vodu.

25. 3. – Slavnost Zvěstování Páně

Iz 7,10-14

Ž 45 (Ž 40)

Žd 10,4-10

L 1,26b-38

Způsob Ježíšova příchodu do světa je tajemství. Bez tajemství by život nebyl životem. Každý máme nějaké tajemství. A lidé se rádi tajemství zmocňují. Buď o něm spekulují, nebo je chtějí nešetrně odhalit a pošlapat.

Svátek, který slavíme, přináší svědectví o tom, že mimořádný život Ježíše z Nazareta, jeho mimořádné působení, jeho mimořádná smrt a mimořádné vzkříšení má svůj počátek v mimořádném narození. Bůh, který svým slovem stvořil nebe, zemi, moře a vše, co je v nich, může učinit div v těle Marie. Protože u Boha není nic nemožného. A Maria se tomu odvážila uvěřit. Proto se stala matkou Páně.

26. 3. – 4. neděle postní

1S 16,1-13

Ž 23

Ef 5,8-14

J 9,1-41

Dokud se nás Kristus nedotkne, vlastně nevíme nic ani sami o sobě. Nedokážeme se vidět reálně. Ta naše slepota ve vidění sebe sama je buď růžová: přeceňujeme se a jsme pyšní a sebevědomí, nebo je černá: ve svém zoufalství a depresích se cítíme zahánáni do kouta. Když nás Ježíš zbaví naší vnitřní slepoty, je najednou všechno jiné. On nám ukazuje pravdivý obraz o nás samých: vidíme, že jsme šli špatným směrem, ale vidíme také, jak je třeba jít. Ježíš nám otvírá oči i pro lidi kolem nás. Vlastně jsme je vůbec neviděli, a proto jsme se s nimi mýjeli.

K postní době patří kříž

„Blaze každému, kdo kráčí po Božích cestách“ zpíváme v jednu žalmu. Ale je každému, kdo kráčí po Božích cestách, opravdu pořád blaze? „Zapři sám sebe, nes každý den kříž...“ to je ten slibovaný život, dobro a požehnání? Tato Ježíšova slova nejsou v naší době moc populární. Ostatně v některých ústech zní opravdu málo věrohodně.

Křesťanství je hezká záležitost. Kostely bývají krásné, církevní hudba je povznášející, křesťané jsou občas dokonce i lidmi s ušlechtilými zájmy. Ale ten kříž? Může se kříž vůbec někomu líbit? Může být normální člověk nadšen pro utrpení? Myslím, že ne.

A přece Ježíš pořád mluví o kříži, utrpení a ztrátách. Znamená to, že Bůh je sadista? Že se mu líbí, když se lidem vede zle? To si možná hodně lidí myslí, ale tak to není. Evangelium přece ukazuje Ježíše, jak z lidí to utrpení snímá, jak je uzdravuje a osvobozuje, Ježíš dělá lidi šťastnými. Ale jak jde dohromady kříž a štěstí?

Ježíš ukazuje kříž jako cestu ke štěstí a sám touto cestou jde. A ještě něco navíc: Ježíš ukazuje kříž nejen jako cestu k vlastnímu štěstí, ale i ke štěstí druhých. A tak je pochopitelné, že ten, kdo Ježíšovi uvěří, je vyzván, aby šel za ním a s ním. Ne že by musel definitivně skončit na kříži, ale aby přesto, že jde cestou ztrát, utrpení a smrti, došel k cíli. A cílem je Bůh, plnost lásky a štěstí.

Jistě je podstatný rozdíl mezi utrpením Ježíšovým a utrpením naším. Naše kříže jsou odlišné. Ať už je naším křížem nemoc, povahová vlastnost, nedostatek lásky, zlý životní partner nebo šéf, náš kříž přichází a odchází. Ježíšův kříž je přítomen ve dřevě betlémských jeslí, v nepochopení od nejbližších, ve zradě vlastního učedníka - v celém jeho životě, protože je to život pro nás. Ježíš přinesl oběť, která se stala naší záchranou, ale také základním motivem pro naši víru. Kříž je vždycky zkouškou naší víry. Kříž často ukáže nám samotným, co je vlastně v nás, co jsme schopni unést a jak se ve skutečnosti chová naše pravé já. A nejednou nám při tom padá maska těch zaručeně správných hrdinů hodných následování. Protože opravdová víra život komplikuje.

Asi všechny generace křesťanů chtěly a chtějí následovat svého Krista. Ale zdaleka ne všichni chtějí následovat toho Krista, kterého zjevuje evangelium. Člověk by chtěl všechno co je bolestné, nějak obejít, vyhnout se tomu obloukem. Ale ono je to třeba zvládnout. Protože Bůh, v něhož věříme, není bohem pohádek o hloupém a přesto úspěšném Honzovi, ale učí nás rozumět realitě života a žít život s tím vším, co je obsaženo pod pojmem kříž.

Farní vyúčtování za měsíc únor 2017

Příjmy:

sbírky	2 592,-
příspěvky.....	3 100,-
úroky z účtu	370,-
CELKEM:	6 062,-

Výdaje:

Communio (nájem).....	843,-
Communio (služby).....	280,-
Telefonica O2 (telefon a internet).....	898,-
poplatky za účet	15,-
srážková daň za úrok.....	71,-
CELKEM:	2 106,-

ROZDÍL: **3 956,-**

Běžný účet k 28. 2. 2017:	1 361 592,-
Pokladna k 28. 2. 2017:	61 954,-
CELKEM:	1 423 546,-